

عنوان مقاله:

مقایسه ی کاربرد معنایی سیمرغ در منطق الطیر عطار و مثنوی معنوی مولانا با تکیه بر عرفان عملی

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 10، شماره 35 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمدیوسف نیری - استاد، بخش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

امیرمحمد اردشیرزاده - دانشجوی دانشکده زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز

خلاصه مقاله:

موضوع این مقاله «مقایسه ی کاربرد معنایی سیمرغ در منطق الطیر عطار و مثنوی معنوی مولانا» می باشد. عطار و مولانا سیمرغ را در چند معنای گوناگون به کار برده اند؛ تا به کمک آن اندیشه های عارفانه ی خود را به خوبی القا کنند. در این مقاله به معرفی سیمرغ به عنوان پرنده ای افسانه ای که در ادبیات عرفانی جایگاه ویژه ای دارد، پرداخته شده است. سیمرغ و کوه قاف در منطق الطیر و مثنوی از کنایات معروف عرفانی هستند. هم عطار و هم مولانا، سیمرغ را برای ذکر اندیشه های والای معنوی و عرفانی خود که در ذهن داشته اند؛ با تکیه بر رموز عرفانی در کتب خویش به کار می برند. در این مقاله کوشش شده است تا به معرفی، تحلیل، کاربرد معنایی و مقایسه ی سیمرغ منطق الطیر با مثنوی پرداخته شود و به رموز و نهادهای نهفته در به کارگیری سیمرغ از جانب هر دو شاعر در کتب مهم خویش و هم چنین به نقش سیمرغ در سلوک عملی اشاره شود.

کلمات کلیدی:

سیمرغ، سیمرغ در منطق الطیر، سیمرغ در مثنوی، عرفان عملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304110>

